
NIEWCIELONY (2) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w nie-).

sg m N niewcielony (1). ◇ A niewcielon(e)go (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Który nie przybrał ciała, nie stał się człowiekiem (2) :

W przeciwstawieniu: »wcielony... niewcielony« (2): A iż theż tho słowo [!] itáło fię ciálem/ y ieft Pośrzednikiem/ a nie ieft Bogiem Oycem. A więc tu dwu [...] będziefz miał Bogow/ iednego wcielonego/ drugiego nie wcielonego. GrzegRóżn K3; iżeć my z nimi mowiemy nie o tho żeby Syn był ieden z Oycem/ ile wcielony/ ále o to/ iáko ieft w Iłtności Máieftatu fwego/ to ieft nie wcielony SarnUzn F7v.

*Cf **WCIELONY***

KK